ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶତ ଉଣସତ୍ତରିଶ୍ଟି

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ସୂତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ: ଦାନିଏଲରେ "ଦୁର୍ଗ"ର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିବା

Jeff Pippenger

2024-03-31

ଦାନିଏଲଙ୍କ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦଶମ ପଦ "ଦୁର୍ଗ" ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଓ ବାହ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଏକତ୍ର କରେ। ଯିଶାୟାଙ୍କ ପାଞ୍ଚଷଷ୍ଠି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ସହ ଏହା ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନ କରେ, ତାହା ବାହ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର "ଦୁର୍ଗ"କୁ ରୁଷିଆ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି ଏକେ ଇତିହାସରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ମନ୍ଦିରକୁ ଉଠାନ୍ତି, ସେହି ମନ୍ଦିରର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ "ଦୁର୍ଗ"କୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ବାହ୍ୟ ଦୁର୍ଗ, ଯାହା ଏକତ୍ରିଶ ପଦରେ "ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ, ଏକ ପୃଥିବୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଜା କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଦୁର୍ଗ, କିମ୍ବା ଶକ୍ତିର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ, ସେହି ମନ୍ଦିର ଅଟେ, ଯାହାକୁ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଛୟାଳିଶ ବର୍ଷରେ ଉଠାନ୍ତି।

ସେହି ମନ୍ଦିରର (ଦୁର୍ଗର) ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ, ଈଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନରେ ଆସୀନ ଅଛନ୍ତି।

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଦୁଇଟି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦକୁ "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି। ଗୋଟିଏ ହେଉଛି "ମିକ୍ଦାଶ" ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି "କୋଦେଶ"। "ମିକ୍ଦାଶ" କୌଣସି ଅନ୍ୟଧର୍ମୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ, କିମ୍ବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ, କିମ୍ବା ଏକ ଦୁର୍ଗକୁ ସୁଦ୍ଧା ସୂଚିତ କରିପାରେ। "କୋଦେଶ" କେବଳ ବାଇବେଲରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ମାତ୍ର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଏକତ୍ରିଶ ପଦରେ ଥିବା ଶକ୍ତିର "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" (ମିକ୍ଦାଶ), "ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଛି; ଏବଂ ସେଠାରେ "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" ବୋଲି ଯେ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ଅନୁଦିତ ହୋଇଛି, ସେହିଟି "ମିକ୍ଦାଶ", ଯାହା ରୋମ ନଗରୀକୁ ସୂଚାଏ, ଯାହା ପୌତ୍ତଳିକ ଏବଂ ପାପାଳ—ଉଭୟ ରୋମର ଇତିହାସରେ ରୋମୀୟ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଦାନିଏଲ ଏହି ଦୁଇଟି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାବଧାନତାର ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ଯେ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ, ସେଥିରେ ଆମେ "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" ଶବ୍ଦଟି ପାଉଛୁ।

> ତାହାପରେ ମୁଁ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କହୁଥିବା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ ସମ୍ପର୍କରେ, ଓ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅପରାଧ ସମ୍ପର୍କରେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ—ଉଭୟଙ୍କୁ ପାଦତଳେ ଦଳିତ ହେବାକୁ ଦିଆଯାଏ—ସେହି ଦର୍ଶନ କେତେ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ?" ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହାପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ।" ଦାନିୟେଲ 8:13, 14.

ଉଭୟ ପଦ୍ୟରେ "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦଟି "qodesh" ଅଟେ, ଏବଂ ଏହା କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ମାତ୍ର ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ। ଏଗାରୋଟିଅ ପଦ୍ୟରେ, ଅଜାତିୟ ରୋମକୁ, ଏବଂ ବିଶେଷକରି ରୋମ ନଗରର ପାନ୍ଥିଅନ ମନ୍ଦିରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ସମୟରେ, ଆମେ "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" ଶବ୍ଦଟିକୁ ପାଉଁ; କିନ୍ତୁ ସେହି ପଦ୍ୟରେ ଏହାର ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "miqdash" ଅଟେ।

> ହଁ, ସେ ସେନାବଳର ଅଧିପତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ମହାନ କଲା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିତ୍ୟ ବଳି ଅପହୃତ ହେଲା, ଓ ତାହାଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ସ୍ଥାନ ଭୂଇଁସାତ କରାଗଲା। ଦାନିଏଲ 8:11.

ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଏକତ୍ରିଶତମ ପଦରେ ଥିବା "ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" ପାଇଁ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି "miqdash," ଏବଂ ଏହା ଏଗାରତମ ଅଧ୍ୟାୟର ସାତ ଓ ଦଶ ପଦରେ "ଦୁର୍ଗ" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ହୋଇଥିବା ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ। ସାତତମ ପଦରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ସିଧାସଳଖ ରୋମ ନଗରୀକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିନେଲେ, କାରଣ ସେ ତାହାର ଦୁର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଦଶତମ ପଦରେ ଉତ୍ତରର ରାଜା କେବଳ "ଦୁର୍ଗ" "ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ଉପରକୁ ଗଲେ, କାରଣ ସେ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ଓ ମିଶରର ସୀମାରେଖାରେ ରୁକିଗଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦ ରାଫିଆର ସୀମାରେଖାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ କରି କଥା କହିବାକୁ ଥିଲା। ଏକତ୍ରିଶତମ ପଦର "ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" ହେଉଛି

“ଦୁର୍ଗ”ର “miqdash,”।

ରାଫିଆର ସୀମାରେଖାର ଯୁଦ୍ଧ ଉକ୍ରେନର ସୀମାରେଖାର ଯୁଦ୍ଧର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ ଏହି ବୁଝାମଣା ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ ଯେ “ମସ୍ତକ” ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ରାଜାଙ୍କୁ ସୂଚାଏ; ଏହା ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିର ଦୁର୍ଗ ଅଟେ; କିନ୍ତୁ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଏକ ଆନ୍ତରିକ ଏବଂ ଏକ ବାହ୍ୟ ସତ୍ୟକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛି। ବାହ୍ୟ ରେଖା ପାଇଁ “ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ” “ମିକ୍ଦାଶ” ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ରେଖା ପାଇଁ ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ “କୋଦେଶ” ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

1844 ଠାରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ବିରୋଧରେ ବିକୀରଣର ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ 1798 ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ବିରୋଧରେ ସେହି ଏକେ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର ରେଖା 1844 ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ସେହି ଦୁଇଟି ରେଖା ମନୁଷ୍ୟଜାତିର ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବ ଓ ମନୁଷ୍ୟଜାତିର ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିକୃତ ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବ ହେଉଛି ଦେହ, ଏବଂ ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବ ହେଉଛି ଶିର। ଶିର ହେଉଛି ରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ, ଏବଂ ସେହି ରାଜା। ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ନାମ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ଯିହୂଦାକୁ ବାଛିଲେ, ଏବଂ ରାଜଧାନୀ ନଗର ହେଉଛି ଯେରୁଶାଲେମ। ଯେରୁଶାଲେମ ହେଉଛି ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଶକ୍ତିର ସତ୍ୟ ପବିତ୍ରାଳୟ ଅବସ୍ଥିତ, ଏବଂ ସେହି ପବିତ୍ରାଳୟରେ ରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସିଂହାସନ କକ୍ଷ ଅଛି, ଯିଏ ଶିର।

ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକର ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର “ସାତ ଥର” 1856 ମସିହାରେ ଶେଷ ସୀଲମୋହର-ସତ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପତାକାଧାରୀଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଦାନ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା। 1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ନିଜ ଦେବତ୍ୱକୁ ମାନବତା ସହିତ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମାନବତା ବିଦ୍ରୋହ କଲା।

ସେ ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟର ନିମ୍ନତର ସ୍ୱଭାବକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇନଥିଲେ, କାରଣ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ଘଟେ। ତାହାପରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟର ଉଚ୍ଚତର ସ୍ୱଭାବକୁ ନିଜ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପରିଣତ କରିବେ, ମାନବଜାତିର ମୁଣ୍ଡକୁ ଦିବ୍ୟତ୍ୱର ମୁଣ୍ଡ ସହିତ ଏକତ୍ର କରି। ମୁଣ୍ଡଟି ରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା। ମୁଣ୍ଡଟି ରାଜା ଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦିବ୍ୟତ୍ୱର ମାନବତା ସହିତ ଏକତାର ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି, ସେ ଯିରୁଶାଲେମର ପବିତ୍ରାଳୟର ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ—ଯେଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଉପବିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି—ମାନବତା ଓ ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ଉଭୟର ମୁଣ୍ଡକୁ ଏକତ୍ର କରନ୍ତି।

> ଯେ ଜୟଲାଭ କରେ, ତାହାକୁ ମୁଁ ମୋର ସିଂହାସନରେ ମୋ ସହ ବସିବାକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବି, ଯେପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜୟଲାଭ କରିଛି ଏବଂ ମୋର ପିତାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ତାଙ୍କ ସହ ବସିଛି। ଯାହାର କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ ଯେ ଆତ୍ମା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୩:୨୧, ୨୨।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି ଯେ, ଯେମାନେ (ଲାଓଦିକିୟମାନେ) ସେ ଯେପରି ଜୟ କରିଥିଲେ ସେପରି ଜୟ କରିବେ (ଏବଂ ଫିଲାଦେଲଫିୟମାନେ ହେବେ), ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବସାଯିବେ।

> ଯାହା ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନରେ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣପାର୍ଶ୍ୱରେ ତାଙ୍କୁ ବସାଇଲେ, ... ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ଉଠାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନରେ ସହିତେ ବସାଇଛନ୍ତି। ଏଫେସୀୟ 1:20, 2:6.

ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ଦୁଇଟି ଲାଠିର ଏକତ୍ର ୀକରଣ (ମାନବତା ସହିତ ଦିବ୍ୟ ତା) ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଶକ୍ତ ିର ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନରେ (qodesh) ସମ୍ପ ନ୍ନ ହୁଏ, ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଶକ୍ତ ିର ଦୁର୍ଗ (miqdash) ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୟ ଚାବିରୂପେ ଚିହ୍ନ ିତ ହୁଏ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀର ଆଭ୍ୟ ନ୍ତ ରୀଣ ଓ ବାହ୍ୟ — ଉଭୟ ରେଖାକୁ ସଂଯୋଗ କରେ; ଯାହାକୁ ଗାବ୍ର ିଏଲ ଡାନିଏଲଙ୍କ ୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ଯେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ନ ସମୟରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ ଘଟିବ। ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପ ନ୍ନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛ ା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ 1863

ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ୱାରା ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା; ତଥାପି 1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଏପରି ରେଖା ଭାବରେ ରହିଛି, ଯାହା ସେହି ପ୍ରୟାସିତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ।

ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଦଶମ ପଦରେ, ଏଗାରରୁ ପନ୍ଦର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଓ ବାହ୍ୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଚାବି ରହିଛି, ଯାହା 2014 ମସିହାରେ ଆମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କଲା। ଦଶମ ପଦ 1989 ମସିହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ହେଉଛି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଶେଷ ସମୟ; କିନ୍ତୁ ଏହାରେ ସେହି ଚାବି ମଧ୍ୟ ନିହିତ ଅଛି, ଯାହା 2014 ମସିହାକୁ ମୋହରଲାଗାଣିର ଇତିହାସରେ ଏକ ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ଭାବେ ପରିଚିତ କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ କରେ।

୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ, ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ସେ ନିଜେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ମନ୍ଦିରକୁ ହଠାତ୍ ଆସିଲେ। ସେହି ପଥଚିହ୍ନ ୨୦୦୧ ମସିହାର ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ପୁନର୍ବାର ଆସିଲେ, ଏବଂ ସପ୍ତମ ତୂରୀ ପୁନର୍ବାର ବାଜିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା। ତାହାପରେ ୧୮୪୦ ରୁ ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲା, କାରଣ ୧୮୪୦ ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ତାରିଖରେ ଅବତରଣ କରିଥିବା ସେହି ଦୂତ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ପୃଥିବୀକୁ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା।

1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟଟି ଯେପରି September 11, 2001 ରୁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା Sunday law ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେପରି 1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟଟି ମଧ୍ୟ September 11, 2001 ରୁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା Sunday law ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। Sister White, 1844 ର ଇତିହାସକୁ କ୍ରୁଶର ଇତିହାସ ସହିତ ସମଲମ୍ବିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ କ୍ରୁଶ ତିନି ଓ ଅର୍ଧ ବର୍ଷର ଦୁଇଟି ଇତିହାସର ଏକ ବିଭାଜନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ପରସ୍ପର ସହିତ ସମଲମ୍ବିତ ଅଟେ। କ୍ରୁଶ ଏହା ସ୍ଥାପିତ କରେ ଯେ, 1840 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 1844 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଇତିହାସ ଏବଂ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଇତିହାସ—ଏହି ଉଭୟ ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସ, ଏବଂ ଉଭୟେ ମୋହରାଙ୍କନ କାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

୧୮୪୦ ରୁ ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପ୍ରଥମ ରେଖା ଫିଲାଦେଲଫିୟା ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ବିଜୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ୧୮୪୪ ରୁ ୧୮୬୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅନ୍ୟ ରେଖା ଲାଓଦିକିୟା ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ବିଫଳତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛନ୍ତି; କାରଣ ଦାନିଏଲ, ଯିଏ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ସମୟରେ ବିଜୟୀ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ଦେଖିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ଦର୍ଶନରୁ ପଳାଇଗଲେ।

> ପ୍ରଥମ ମାସର ଚବିଶତମ ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମହାନଦୀ ହିଦ୍ଦେକେଲର କୂଳରେ ଥିଲି; ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଚାହିଁଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ସୂକ୍ଷ୍ମ ସନବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ଜଣେ ପୁରୁଷ, ଯାହାଙ୍କ କଟି ଉଫାଜର ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ବାନ୍ଧାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କର ଦେହ ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟମଣି ସଦୃଶ, ତାଙ୍କର ମୁହଁ ବିଜୁଳିର ଦ୍ୟୁତି ପରି, ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅଗ୍ନିର ପ୍ରଦୀପ ପରି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବାହୁ ଓ ପାଦ ଘଷାଯାଇଥିବା ପିତଳର ବର୍ଣ୍ଣ ପରି ଥିଲା; ତାଙ୍କ କଥାର ଶବ୍ଦ ବହୁଜନସମୂହର ଶବ୍ଦ ପରି ଥିଲା। ଏବଂ ମୁଁ ଦାନିଏଲ୍ ଏକାକୀ ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲି; କାରଣ ଯେମାନେ ମୋ ସହିତ ଥିଲେ ସେମାନେ ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିନଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ମହା କମ୍ପନ ପଡ଼ିଲା, ଯାହାଫଳରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ପଳାଇଗଲେ। ଦାନିଏଲ୍ 10:4–7।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଦାନିଏଲ ହିଂସ୍ର ପଶୁମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନ ଦେଖିସାରିବା ପରେ, ଗାବ୍ରିଏଲ ସେହି ଦର୍ଶନର ଅର୍ଥ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଆସିଲେ।

> ମୁଁ ଦାନିଏଲ, ମୋର ଦେହର ମଧ୍ୟରେ ମୋର ଆତ୍ମାରେ ବିଷାଦଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲି, ଏବଂ ମୋର ମସ୍ତକର ଦର୍ଶନମାନେ ମୋତେ ବ୍ୟାକୁଳ କରିଦେଇଥିଲେ। ମୁଁ ସେଠାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲି ଏବଂ ଏହା ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସତ୍ୟତା ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି। ସେହିପରି ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏବଂ ଏହି ସବୁ ବିଷୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ମୋତେ ଜଣାଇଲେ। ଦାନିଏଲ 7:15, 16.

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କର ଅଷ୍ଟ ମ ଅଧ ାୟରେ, ଦାନିଏଲ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ର ଦର୍ଶନ ଦେଖିବା ପରେ, ଗାବ୍ର ିଏଲ ସେହି ଦର୍ଶନର ବ୍ୟ ାଖ୍ୟ ା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ।

> ଏବଂ ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ, ମୁଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଦାନିଏଲ, ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖି ତାହାର ଅର୍ଥ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାବେଳେ, ଦେଖ, ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକ ଆକୃତି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲା। ଏବଂ ମୁଁ ଉଲାଇ ନଦୀର ଦୁଇ କୂଳ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯିଏ ଡାକି କହିଲେ, ଗବ୍ରିଏଲ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦର୍ଶନଟି ବୁଝାଇଦିଅ। ଦାନିଏଲ 8:15, 16.

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯିରିମିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଷସଂଖ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ଦାନିଏଲ ବୁଝିବାକୁ ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହା ମୋଶାଙ୍କ ଲେଖନମାନଙ୍କରେ ଉଭୟ ଅଭିଶାପ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶପଥ ଭାବରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ପରେ ଦର୍ଶନଟି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଗାବ୍ରିଏଲ ଆସିଥିଲେ।

> ଏବଂ ମୁଁ କଥା କହୁଥିବାବେଳେ, ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବାବେଳେ, ମୋର ପାପ ଓ ମୋର ଜନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବାବେଳେ, ଏବଂ ମୋର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ପର୍ବତ ପାଇଁ ମୋର ବିନତିକୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିବାବେଳେ; ହଁ, ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ କଥା କହୁଥିବାବେଳେ, ସେହି ଗବ୍ରିଏଲ ନାମକ ପୁରୁଷ, ଯାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ଆରମ୍ଭର ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଥିଲି, ତ୍ୱରିତ ଭାବରେ ଉଡ଼ି ଆସି, ସାନ୍ଧ୍ୟକାଳୀନ ନୈବେଦ୍ୟର ସମୟରେ ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ। ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଜଣାଇଲେ, ମୋ ସହ କହିଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ତୋତେ କୌଶଳ ଓ ବୁଝାମଣା ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଏବେ ବାହାରି ଆସିଛି। ଦାନିଏଲ ୯:୨୦–୨୨।

ଏହିପରି, ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକରୁ ମାତ୍ର ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଆଧାରରେ, ଯେତେବେଳେ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଗବ୍ରିଏଲ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ କହନ୍ତି ଯେ, ସେ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ ଘଟିବ ତାହା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଗବ୍ରିଏଲ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ "ମାରାହ୍," କାରଣାତ୍ମକ ଦର୍ଶନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଦାନିୟେଲ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଯାହାଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲା।

> ଏବେ ମୁଁ ଆସିଛି, ଯେଣୁ ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନରେ ତୁମ ଜନଙ୍କ ଉପରେ କଣ ଘଟିବ, ସେଥି ପାଇଁ ତୁମକୁ ବୁଝାଇଦେବି; କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ଅଧୁନା ବହୁ ଦିନ ପାଇଁ ଅଟେ। ଦାନିୟେଲ 10:14।

ଦାନିଏଲ୍ ଯେ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଥିଲେ, ଯାହା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପୃଥକ୍କରଣ ସୃଷ୍ଟି କଲା, ସେହି ଦର୍ଶନ ଥିଲା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶର ଦର୍ଶନ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଦର୍ଶନ; କିନ୍ତୁ ସେହିଟି ସେହି ଦର୍ଶନର ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗୀୟ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା। ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆକସ୍ମିକ ପ୍ରକାଶର ଦର୍ଶନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୁଝାମଣାହିଁ ଦାନିଏଲ୍‌ଙ୍କୁ (ଏବଂ ଦାନିଏଲ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହେଉଥିବାମାନଙ୍କୁ) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କଲା। "ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା ଘଟେ," ତାହା 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ 1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି। ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ବିଦ୍ରୋହରେ ସେହି ଦର୍ଶନରୁ ପଳାୟନ କରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ବିଶ୍ୱାସରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରେ, ଯେଣିକି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବସିବାକୁ।

ତଥାପି ଯେତେବେଳେ ଗାବ୍ରିଏଲ୍ ସେହି ଦର୍ଶନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଶେଷଦିନର ଲୋକମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାନ୍ତି, ସେ ବିଶ୍ୱର ବାହ୍ୟ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦାନିଏଲଙ୍କର ଦର୍ଶନକୁ ଗାବ୍ରିଏଲ୍ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ସୀଲମୋହରର ସମୟର ବାହ୍ୟ ଇତିହାସ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କର ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ର ଇତିହାସକୁ ପହଞ୍ଚାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଷୋଡ଼ଶ ପଦର ରବିବାର ଆଇନର ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ବୋଲି ଯେଉଁ ଇତିହାସକୁ ଜୋର ଦିଆଯାଇଛି, ତାହା କେବଳ ଦଶମ ପଦରେ "ଦୁର୍ଗ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ବୁଝିବାର ଚାବି ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ଚିହ୍ନଟ ହୁଏ। 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଭାବ ଚକ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଚକ୍ର ପରି ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା।

> ଏବଂ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର , ଇସ୍ର ାଏଲ ଦେଶରେ ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ ରେ ଏହି କେମିତି ପ୍ର ବଚନ ଚଳିତ ଅଛି, ଯେ କୁହାଯାଏ, 'ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଳମ୍ ିତ ହେଉଛି, ଏବଂ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଦର୍ଶନ

ବ୍ୟ ର୍ଥ ହୋଇଯାଏ'? ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ୁ କୁହ, ପ୍ର ଭୁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏପରି କହନ୍ତ ି; ମୁଁ ଏହି ପ୍ର ବଚନକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ଆଉ ଇସ୍ର ।ଏଲରେ ଏହାକୁ ପ୍ର ବଚନରୂପେ ବ୍ୟ ବହାର କରିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ୁ କୁହ, 'ଦିନଗୁଡ଼ିକ ନିକଟେ ଆସିଛି, ଏବଂ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଦର୍ଶନର ପରିଣାମ ମଧ ।' କାରଣ ଇସ୍ର ।ଏଲର ଗୃହମଧ ରେ ଆଉ କୌଣସି ମିଥ୍ୟ । ଦର୍ଶନ କିମ୍ ା ଚାଟୁକାରୀ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞ ।ନ ରହିବ ନାହିଁ। କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ର ଭୁ; ମୁଁ କହିବି, ଏବଂ ଯେ ବାକ୍ୟ ମୁଁ କହିବି, ତାହା ସିଦ୍ଧ ହେବ; ତାହା ଆଉ ବିଳମ୍ ିତ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ, ହେ ବିଦ୍ରୋ ।ହୀ ଗୃହ, ତୁମମାନଙ୍କ ର ଦିନରେ ମୁଁ ସେହି ବାକ୍ୟ କହିବି ଏବଂ ତାହାକୁ ପୂରଣ ମଧ କରିବି, ପ୍ର ଭୁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏପରି କହନ୍ତ ି। ପୁଣି ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର , ଦେଖ, ଇସ୍ର ।ଏଲର ଗୃହର ଲୋକମାନେ କୁହନ୍ତ ି, 'ସେ ଯେ ଦର୍ଶନ ଦେଖେ, ତାହା ଅନେକ ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ଦିନ ପାଇଁ, ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ଦୂରଭବିଷ୍ୟ ତ ସମୟ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀ କରେ।' ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ୁ କୁହ, ପ୍ର ଭୁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏପରି କହନ୍ତ ି; ମୋର କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଆଉ ବିଳମ୍ ିତ ହେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେ ବାକ୍ୟ କହିଛି, ସେହିଥି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ପ୍ର ଭୁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏପରି କହନ୍ତ ି। ଯିହିଜେ ୍କଲ 12:21–28।

ସେହି ଇତିହାସରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଚକ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ହେଉଥିବା ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଚକ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ଗୋଟିଏ ଚକ୍ର ଅଛି, ଯାହା ବିଷୟରେ ପ୍ରେରିତ ବାଣୀ ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଛି ଯେ, ସେହି ଚକ୍ର ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତ ନିୟତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ। ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ସେହି ଚକ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ସେହି ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଛବିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିଦେଇଥିଲା, କାରଣ ସେହି ଦର୍ଶନ ହିଁ ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ ଘଟେ, ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

"ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଦୟାର ଅବସର ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠିତ ହେବ; କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ମହା ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଚିରନ୍ତନ ଗତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେବ। ତୁମର ଅବସ୍ଥାନ ଏପରି ଅସଙ୍ଗତିମାନଙ୍କର ଜଟିଳ ମିଶ୍ରଣ ଯେ, ଅତ୍ୟନ୍ତ କମ୍ ଲୋକମାନେ ମାତ୍ର ଠକିତ ହେବେ।"

"ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13 ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ବିଷୟଟି ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି; [ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:11–17, ଉଦ୍ଧୃତ]।

"ଏହାହିଁ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଅବଶ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବାଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ଏକ ମିଥ୍ୟା ସବ୍ବାଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାଦ୍ୱାରା, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯିହୋବାଙ୍କ ପତାକା ତଳେ ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ହେବେ, ଏବଂ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ। ଯେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଉତ୍ସର ସତ୍ୟକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ରବିବାର ସବ୍ବାଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ସେମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ।" Manuscript Releases, volume 15, 15.

ଯେହି ପରୀକ୍ଷାକୁ ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ପରୀକ୍ଷା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଦ୍ୱିବିଧ। ଏହା ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ଏହା ଚିହ୍ନିବାକୁ ଦାବି କରେ ଯେ, ରବିବାର ନିୟମ ପୂର୍ବରୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗରୂପ ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ବିକାଶ ଘଟୁଛି। ଏହା ସେହି ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଯାହା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କିମ୍ବା ଯେମାନେ ପଳାଇଗଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ପଶୁର ପ୍ରତିମା କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମା—ଏହି ଦୁଇରୁ ଗୋଟିଏକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ବିଭାଜନ ଏହାର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯେ ସେହି କୁମାରୀମାନେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପରି "ଏହି ମହାଦର୍ଶନକୁ ଦେଖନ୍ତି" କି, କିମ୍ବା ସେମାନେ ସେହି ଦର୍ଶନରୁ ପଳାଇଯାନ୍ତି। ଏହି ମହାଦର୍ଶନକୁ ଦେଖିବାର ଚାବି "ଦୁର୍ଗ" ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ।

ଆସନ୍ତା ଲେଖାରେ ଆମେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

ଯେ ପ୍ର ବଳ ଦୂତ ଯୋହନଙ୍କ ୁ ନିର୍ଦ୍ଦେ ଶ ଦେଇଥିଲେ, ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ସ୍ୱ ୟଂ ବ୍ୟ ତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ। ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ତାଙ୍କ ର ଦକ୍ଷ ିଣ ପାଦ, ଏବଂ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଉପରେ ତାଙ୍କ ର ବାମ ପାଦ ରଖିବା, ଶୈତାନଙ୍କ ସହ ମହାବିବାଦର ଅନ୍ତ ିମ ଦୃଶ୍ୟ ମାନରେ ସେ ଯେ ଭୂମିକା ପାଳନ କରୁଛନ୍ତ ି, ତାହାକୁ ପ୍ର କାଶ କରେ। ଏହି ଅବସ୍ଥ ।ନ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ

ଉପରେ ତାଙ୍କ ର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଅଧିକାରକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଏହି ବିବାଦ ଅଧିକ ପ୍ର ବଳ ଏବଂ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହା ସେହି ଅନ୍ତିମ ଦୃଶ୍ୟ ମାନ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଏଭଳି ଚାଲିଥିବ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ଧ କାରର ଶକ୍ତି ମାନଙ୍କ ର କୌଶଳପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପ ତାହାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚିବ। ଶୈତାନ, ଦୁଷ୍ଟ ମଣିଷମାନଙ୍କ ସହ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ, ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ର ତାରଣା କରିବ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ର ପ୍ରେ ମକୁ ଗ୍ର ହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେହି ପ୍ର ବଳ ଦୂତ ଧ ।ନ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି। ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱ ରରେ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି। ସତ୍ୟ ର ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଯେମାନେ ଶୈତାନଙ୍କ ସହ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ର ତି ସେ ନିଜ କଣ୍ଠ ସ୍ୱ ରର ଶକ୍ତି ଓ ଅଧିକାର ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି।

"ଏହି ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କରିସାରିବା ପରେ, ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ମଧ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆସେ: 'ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ଯାହା କହିଛି, ସେସବୁକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର।' ଏହାମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାବଳୀ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯାହା ନିଜ ନିଜ କ୍ରମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ଦିନମାନଙ୍କର ଅନ୍ତେ ଦାନିଏଲ ନିଜ ଭାଗରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ। ଯୋହନ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକକୁ ଅମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖନ୍ତି। ତାହାହେଲେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିଜ ଯଥୋଚିତ ସ୍ଥାନ ପାଆନ୍ତି। ଏହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକର ମୁଦ୍ରାଖୋଲା ସମୟ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା।"

ଦାନିୟେଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଦୁଇଟି ଏକ। ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ, ଅନ୍ୟଟି ପ୍ରକାଶନ; ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକ, ଅନ୍ୟଟି ଖୋଲା ପୁସ୍ତକ। ଯୋହନ ସେହି ରହସ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିଥିଲେ, ଯାହାକି ସେହି ବଜ୍ରଧ୍ୱନିମାନେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇନଥିଲା।

"ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନିରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା, ଯୋହନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ବିଶେଷ ଆଲୋକ, ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଚିତ୍ରଣ ଥିଲା।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.